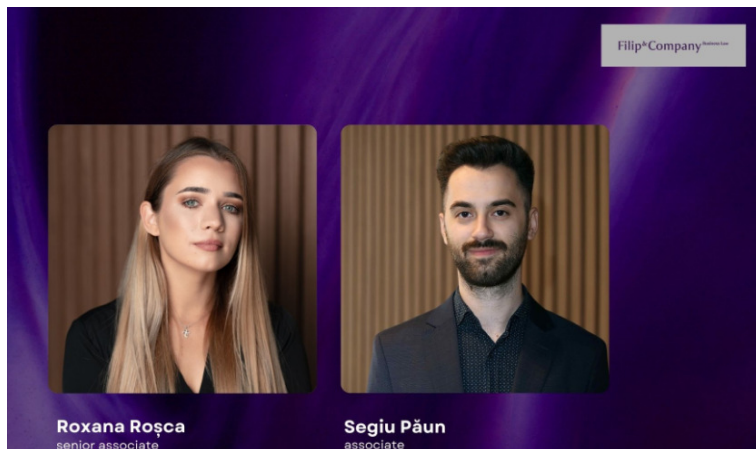

România recalibrează controlul investițiilor: ce schimbă proiectul de OUG pentru investitori

Regimul controlului investițiilor din România (care acum se aplică și investitorilor UE, inclusiv celor români) rămâne un domeniu relativ nou, cu un cadru normativ încă în formare și care face obiectul unor numeroase modificări, ceea ce se traduce în incertitudine pentru investitori.

Necesitatea de a trata cu diligență acest cadru legal este amplificată de severitatea sancțiunilor aplicabile, care pot ajunge până la 10% din cifra de afaceri globală a investitorului și pot conduce chiar la nulitatea investiției (împreună cu impunerea oricăror măsuri comportamentale sau structurale pentru a restabili situația existentă anterior investiției).

Recent a fost lansat în consultare publică un proiect de Ordonanță de urgență vizând o serie de modificări mult-așteptate în ceea ce privește controlul investițiilor în România.

Ce se simplifică procedural?

În esență, proiectul urmărește eficientizarea procesului administrativ de examinare a investițiilor supuse controlului, prin simplificarea procedurilor, reducerea duratei acestora și sporirea transparenței interacțiunii cu autoritățile competente. În acest sens, sunt avute în vedere măsuri precum (i) **digitalizarea fluxului de notificare prin dezvoltarea unei aplicații informatice dedicate**, modificare care sperăm că va spori vizibilitatea și predictibilitatea investitorului în ceea ce privește procesul administrativ, (ii) clarificarea competențelor instituționale și (iii) **reducerea termenelor procedurale aplicabile**.

Totodată, proiectul urmărește menținerea unui echilibru între necesitatea exercitării controlului investițiilor și desfășurarea procesului investițional prin **reducerea taxei de notificare de la 10.000 de euro la 5.000 de euro**, reglementând inclusiv posibilități de restituire a taxei în cazul depășirii termenelor legale de soluționare de către autoritățile implicate.

Ce aduce nou pe fond?

Distinct de latura procesurală, principalele modificări propuse prin intermediul proiectului vizează:

a) Posibila modificare a sectoarelor supuse controlului autorităților

Proiectul pare a anticipa, de asemenea, modificări cu privire la domeniile de securitate supuse controlului. Modificările sunt așteptate de investitori, fiind necesare pentru a pune în acord controlul investițiilor în România cu realitatea economică și socială a zilelor noastre, lista actuală a domeniilor de control fiind realizată în anul 2012.

b) Extinderea sferei investițiilor directe astfel încât să fie incluse și anumite dobândiri de active – tranzacțiile de tip asset deal nu elimină necesitatea aprobării

Se propune includerea explicită în procesul de examinare a dobândirii de active din domenii strategice relevante. Domeniile avute în vedere acopera atât sectoarele de interes tradiționale, precum infrastructura critică (e.g., energie, apă, transporturi, sănătate, mass-media, financiar-bancar, etc.), sectorul farmaceutic sau sectorul apărării și industria de apărare, precum și tehnologii critice și avansate (fiind stabilit expres interesul statului în legătura cu tot ceea ce înseamnă AI, robotica și semiconductori). Cu titlu de exemplu, achiziția activelor aferente unui proiect fotovoltaic este supusă controlului.

În practică, aceasta extindere ar putea ridica dificultăți de delimitare între tranzacțiile comerciale obișnuite și investițiile supuse controlului FDI.

c) Excluderea restructurarilor intra-grup efectuate de investitori UE din aria de control

Se propune **excluderea** obligației de notificare în cazul operațiunilor de restructurare sau reorganizare realizate de un **investitor din UE** în cazul în care (i) operațiunile **nu generează modificări ale controlului efectiv sau ale beneficiarului real** și (ii) sursa de finanțare este **intra-grup** sau **exclusiv din surse cu proveniență UE**.

Deși modificarea aduce o claritate bine-venită pentru investitorii UE și simplifică procedurile interne ale acestora, aceasta nu instituie vreo excepție pentru investitorii străini (non-UE) – care rămân în continuare supuși aprobării inclusiv în ceea ce privește operațiunile intragrup, în măsura în care acestea impactează un sector de interes din România.

Reamintim, în acest context, că în sensul reglementării, o societate din UE (inclusiv din România) controlată de o societate din afara Uniunii este considerată un investitor străin, iar nu un investitor european.

d) Clarificarea regimului investițiilor succesive efectuate de același investitor

În cazul în care în decursul unei perioade de **un an** există două sau mai multe tranzacții cu **obiect similar sau interdependent** între **aceleași persoane/întreprinderi** și cu privire la **aceleași întreprindere**, investitorul poate depune o cerere de autorizare. Modificarea permite investitorului să cumuleze într-un singur dosar de notificare mai multe investiții parte din același plan investițional.

Totodată, în cazul în care în decursul unei perioade de un an două sau mai multe operațiuni interdependente sunt realizate de aceeași persoană/întreprindere sau au loc între aceleași persoane/întreprinderi, ele sunt considerate ca reprezentând o singură investiție. În astfel de cazuri, valoarea totală a investiției este reprezentată de suma valorilor investițiilor componente – astfel ca acestea devin notificabile chiar dacă valoarea individuală a pașilor se situează **sub pragul de 2 milioane de euro**. Obligație de notificare se naște **la momentul la care valoarea cumulată a operațiunilor atinge pragul valoric de 2 milioane de euro**.

Modificarea elimină posibilitatea fragmentării artificiale a investițiilor (în mai multe operațiuni care individual nu ar întruni pragul valoric de 2 milioane de euro), dar impune investitorilor o analiză atentă a tranzacțiilor planificate pe termen scurt și mediu.

Concluzii

Proiectul de OUG propune un mecanism de control al investițiilor mai rapid și mai clar din punct de vedere procedural, prin termene reduse, digitalizare și costuri administrative mai mici. Aceste măsuri pot îmbunătăți predictibilitatea procesului pentru investitori.

În același timp, aria investițiilor supuse controlului este extinsă, în special prin includerea dobândirilor de active și prin tratarea investițiilor succesive ca un tot unitar. În practică, acest lucru crește riscul ca tranzacții considerate anterior comerciale să devină notificabile.

Prin urmare, deși procedura devine mai eficientă, **analiza regimului FDI rămâne esențială încă din faza de structurare a investiției**, pentru a evita întârzieri, costuri suplimentare sau riscuri de neconformare.